

TORKIL GULL VERDUR

Tíðindastjórin hjá DBU, Frits Ahlstrøm, metir sigurin hjá føroyingum vera størsta bragd yvirhøvur í europeisku fótbóltssøguni.

Hýrurin var av tí besta í Landskrona eftir 1-0 sigurin móti Eysturriki.

Gleðisrómurin tóktist ongan enda at fáa. Fólk hálsfevndust, sum høvdu tey ikki sæð hvønnannan í mannaminni.

Danskir, svenskir og ikki minst føroyskir áskoðarar vóru her vitni til ein einastandandi spennandi og »uppøssandi« dyst.

Øll vóru í parti við okkum.

»Østrig er et tegneseriehold«

Rópini vóru nógv undir dystinum. Føroyingar heppaðu: »Skeiva langatá!« meðan nakrir danir miðskeiðis í øðrum hálvleiki samanbóru liðið við eitt »tegnseriehold«.

Myndamanninir hugdu hvør at øðrum.

Danin: »Fabelagtigt!«
Sviin: »Jammen, dette är jo underbart!«

Og har sat føroyski

myndamaðurin við kaldasveittanum perlandi á opnuni. Segði ikki so nógv. Mest miðalvarpingar sum: »Oys, Oys«, »Huff, Huff«, »Jú, jú. Tað má eg siga,« var longsti setningurin í hesi sinnisælu løtu.

Stilli. Róp. Friður. Og so alt á gosi.

Dysturin er liðugur, og sigurin er okkara. Óúrúligt.

Í heimsklassa

Eftir dystin tosaði Sosialurin millum annað við tíðindastjóran hjá DBU, Frits Ahlstrøm. Og hann segði um dystin:

»Føroyar vunnu uppi-borið. Teir stríddust um hvønn einasta bólt, og vunnu teir – eisini í luftini. Teir leiktu sum eitt lið – ein heild, á altjóða støði. Avgjört besti leikarin á vøllinum var Torkil Nielsen. Hann sýndi spæl í heimsklassa. hann er snøgt sagt gull verdur,« sigur hann.

»Ja, var eg venjari hjá liði í heimsklassa, blunkaði eg ikki við, men keypti Torkil umgangandi,« sigur Frits Ahlstrøm, ið er fyrrvrandi blaðstjóri á Tipsblaðnum.

Vit: »Men vóru ikki eisini aðrir leikarar, tú legði merki til. Hvat heldur tú um til dømis Jesn Martin Knudsen í málinum?«

»Jú, men jens Martin

kenna vit. Hann er ein framúr góður málverji, ið kann nýtast, hvar tað skal vera. Aðrir leikarar, ið eg

kann nevna, eru skilgóði liðskiparin Jóannes Jacobsen og tann sterki Kára Reyndheim. Ja, teir eru jú nógvir,« sigur Ahlstrøm at enda, og ynskir føroyingum tillukku við sigrinum.

Tíðindafundur

Eftir dystin var tíðindafundur.

Í andglettinum sótu føroyski venjarin Páll Guðlaugsson, eysturrikski venjarin Josef Hickersberger, umframt føroysku leikararnar, serliga Torkil Nielsen.

Páll varð millum annað spurður um, hvi hann ongan leikara skifti út. Til hetta segði hann, at úrvalið hjá okkum ikki er stórt – einans 15 leikarar. Og tað gekk jú frálíka væl á vøllinum.

Annars greiddi Páll frá, at hann hevði arbeitt mívíst við liðnum. Allir leikararnir vóru »amatørar«, men teir høvdu kortini sýnt, at teir gingu heil hjartaðir inn fyri sakini.

Skuffaður

Eysturrikski venjarin kundi ikki dylja, at hann var ógvuliga skuffaður um úrslitið. Tó sýnti hann hetta við røttum ítróttaranda.

Hann helt millum annað fyri, at hetta, ið hent var, var einki minni enn ein sensatió, og hann ynskti føroyingum tillukku.

Føroysku leikararnir vóru heldur meira smádnir, og Torkil Nielsen helt, at hann kundi tað sama siga sum var: »Dette kan jeg overhovedet ikke lide. Jeg har ligefrem noget imod det.«

Samtíðis hómaði tú eitt lítið skálkabros.

Uppá fyrispurning, um hetta var størsti dystur í fótbóltslívi hansara, segði Torkil, at tað var tað. Og tá tíðindafólkin frættu, at hann júst var vorðin pápi, vóru tey skjót at spyrja, um tað var ein drongur – ein nýggjur fótbóltsleikari.

Men ta søguna fingur tey ikki.

Troyttir

Nú klokkan var vorðin nógv, var týðiligt, at føroysku leikararnir vóru troyttir, og vildu bera seg undan tíðindafólkunum.

Spakuliga hvurvu teir, ein fyri annan. Og fyrirleikararnir og tíðindafólkin kundu venda nøsini heim eftir.

-gdm

Grækaris Magnussen var við í Landskrona

